

Arrest

nr. 167 734 van 17 mei 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 16 mei 2016 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 21 april 2016 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (*bijlage 26quater*).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82, 39/84 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 6 januari 2016 dient de verzoekende partij een asielaanvraag in.

1.2. Op 21 april 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij op 25 april 2016 een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.4. Bij arrest nr. 166 568 van 26 april 2015 wordt de vordering vermeld in punt 1.3. verworpen bij gebrek aan een ernstig middel en doordat de verzoekende partij geen moeilijk te herstellen nadeel had aangetoond.

1.5. Op 4 mei 2016 dient de verzoekende partij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in tegen de beslissing vermeld in punt 1.2.

2. Over de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid

In haar verzoekschrift vordert de verzoekende partij bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen overeenkomstig de artikelen 39/84 en 39/85, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) *“nopens de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asiel, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding d.d. 21.04.2016 houdende het bevel om het grond gebied te verlaten, (stuk 1) waartegen verzoeker op 5.05.2016 een annulatie en de schorsing gevraagd heeft. (stuk 2)”*. De verzoekende partij vraagt voorlopige maatregelen omdat de Raad in de *‘laatste dagen’* meerdere arresten gevelde heeft waarin de overdracht naar Bulgarije geschorst is geweest omwille van gebrekkige procedure. Zij vraagt *in fine* van haar verzoekschrift voorlopige maatregelen, in de vorm van schorsing of andere gepaste wijze, te bevelen van het bevel om het grondgebied te verlaten zodat zij de kans kan krijgen de bestreden beslissing aan te vechten en haar vrees onderworpen te worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM aannemelijk te maken, nadat de Raad uitspraak heeft gedaan over het bevel om het grondgebied te verlaten van 21 april 2016.

In de mate dat de verzoekende partij met haar vordering beoogt dat de Raad zich versneld zou uitspreken over de vordering tot schorsing die besloten ligt in het schorsings- en annulatieberoep dat bij verzoekschrift gekend onder het rolnummer 188 295 op 4 mei 2016 werd ingediend tegen de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}) van 21 april 2016, dient te worden vastgesteld dat zij hiermee eigenlijk een vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen overeenkomstig artikel 39/85 van de vreemdelingenwet beoogt.

In de mate de verzoekende partij bij voorlopige maatregelen de schorsing of *‘andere gepaste wijze’* vraagt van het bevel om het grondgebied te verlaten zodat zij de kans krijgt de bestreden beslissing aan te vechten en haar vrees onderworpen te worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM aannemelijk te maken, omdat de Raad in de *‘laatste dagen’* meerdere arresten gevelde heeft waarin de overdracht naar Bulgarije geschorst is geweest omwille van gebrekkige procedure, beoogt zij waarschijnlijk een vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen overeenkomstig artikel 39/84 van de vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De Raad wijst erop dat artikel 39/82, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De verzoeker dient, wanneer hij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert, te opteren hetzij voor een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid, hetzij voor een gewone schorsing. Hij kan op straffe van niet-ontvankelijkheid noch gelijktijdig noch opeenvolgend hetzij opnieuw toepassing maken van het derde lid, hetzij in zijn in § 3 bedoeld verzoekschrift andermaal de schorsing vorderen.”

Artikel 39/82, §1, vijfde lid van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“In afwijking van het vierde lid en onverminderd het bepaalde in § 3, belet de verwerping van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet dat de verzoeker nadien een vordering tot schorsing volgens de gewone procedure instelt indien deze vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen omdat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet afdoende werd aangetoond.”

In casu is het niet betwist dat de verzoekende partij reeds op 25 april 2016 bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging heeft gevorderd van de *in casu* bestreden beslissing, dat deze vordering bij arrest nr. 166 568 van 25 april 2016 werd afgewezen en dat deze afwijzing niet gebeurde op basis van de vaststelling dat de vordering niet hoogdringend was.

3.2. Overeenkomstig artikel 39/82, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet kan de verzoekende partij niet andermaal om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verzoeken. De vordering tot schorsing die besloten ligt in het schorsings- en annulatieberoep dat bij verzoekschrift gekend onder het rolnummer X op 4 mei 2016 werd ingediend tegen de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}) van 21 april 2016, is bijgevolg onontvankelijk.

3.3. Artikel 39/84 van de vreemdelingwet luidt:

"Wanneer bij de Raad overeenkomstig artikel 39/82 een vordering tot schorsing van een akte aanhangig wordt gemaakt, kan hij als enige, bij voorraad en onder de in artikel 39/82, § 2, eerste lid, bepaalde voorwaarden, alle nodige maatregelen bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak veilig te stellen, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten

Die maatregelen worden, nadat de partijen gehoord zijn of behoorlijk zijn opgeroepen, bij een gemotiveerde uitspraak bevolen door de voorzitter van de kamer die bevoegd is om uitspraak ten gronde te doen of van de rechter in vreemdelingenbetwistingen die hij daartoe aanwijst.

In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kunnen voorlopige maatregelen worden bevolen, zonder dat de partijen of sommige van hen gehoord, worden.

Artikel 39/82, § 2, tweede lid, vindt toepassing op de krachtens dit artikel uitgesproken rechterlijke beslissingen."

Uit artikel 39/84 van de vreemdelingenwet blijkt dat de verzoekende partij om zich op desbetreffend artikel te kunnen beroepen om voorlopige maatregelen te horen bevelen een vordering tot schorsing overeenkomstig artikel 39/82 van de vreemdelingenwet moet indienen.

3.4. Artikel 39/85 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

" Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn. (...)"

Gelet op de verwijzing in artikel 39/85 van de vreemdelingenwet naar het feit dat een vraag tot voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84 kan ingediend worden, dient vastgesteld te worden dat de verzoekende partij om zich op artikel 39/85 van de vreemdelingenwet te kunnen beroepen om voorlopige maatregelen te horen bevelen, een vordering tot schorsing overeenkomstig artikel 39/82 van de vreemdelingenwet moet indienen.

3.5. Nu blijkt dat de vordering tot schorsing niet overeenkomstig artikel 39/82 van de vreemdelingenwet werd ingediend, daar de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/82, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet niet andermaal om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan verzoeken, kan de verzoekende partij zich dan ook niet op de artikelen 39/84 en 39/85 van de vreemdelingenwet beroepen om voorlopige maatregelen te horen bevelen.

3.6. In zoverre de raadsheer van de verzoekende partij ter terechtzitting stelt dat er nieuwe elementen zijn die het indienen van voorlopige maatregelen *in casu* verantwoorden, wijst de Raad erop dat haar geen wettelijke bepaling bekend is die het bepaalde in artikel 39/82, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet teniet doet wanneer er nieuwe elementen zijn of die bepaalt dat voorlopige maatregelen, los van een vordering tot schorsing conform artikel 39/82 van de vreemdelingenwet, kunnen worden gevorderd wanneer er nieuwe elementen aanwezig zijn. Voormeld betoog alsook het

betoog ter terechtzitting dat de vorige raadsman niet alle middelen in het vorige beroep heeft uitgewerkt, doet geen afbreuk aan vaststellingen van punt 3.5.

De onderhavige vordering tot het bevel van voorlopige maatregelen is onontvankelijk.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering waarbij voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden gevorderd is onontvankelijk.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien mei tweeduizend zestien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. F. BROUCKE,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BROUCKE

N. VERMANDER